

Březovické zprávičky

ROČNÍK XXIII

ČERVENEC - SRPEN 2020

CENA 3,- Kč

Citát na červenec

„Vzdělání je to, co nám zůstane, když zapomene-
me všechno, co jsme se naučili ve škole.“

Karel Čapek

Citát na srpen

„Člověk ještě není dost dokonalý ani dost slušný,
aby měl právo žít na něčem tak krásném, jako je
země.“

Karel Čapek

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

nejprve bych rád všem dětem popřál hezké prázdniny a pěkné vysvědčení i přes zmatek ve výuce zaviněný koronavirem. Snad jste to spolu s učiteli zvládli v pohodě a klidu, i když většinou na dálku. Léto by mělo být mimořádně teplé, a tak si jej užijte bez úrazů a omezení.

Dále si vás dovoluji informovat o množství odpadu, který naše obec hlavně díky vám vytrídila a předala k dalšímu využití firmě EKO-KOM a.s. což je autorizovaná obalová společnost.

Obec Březovice v roce 2019 vynaložila na odpadové hospodářství celkovou částku **518.297,-Kč**.

Díky tomu, že třídíme odpady společnost EKO-KOM zaslala na účet obce částku **65.606,-Kč** což je **12,85%** z celoročního nákladu obce, viz tabulka:

čtvrtletí	vytríděné odpady - tuny	částka - Kč
1.	5,063	17.353,-
2.	5,091	18.642,-
3.	3,842	14.724,-
4.	4,376	14.887,-
Rok 2019 celkem	18,372	65.606,-

Úspora, kterou jsme dosáhli v roce 2019 představuje :

Emise CO2 ekv.: 17,275 tun

Úspora energie : 493572 MJ

Čím víc budeme třdit, tím víc peněz se vrátí obci. Svět nespasíme, ale děláme to pro sebe.

Václav Ginzl starosta obce

Březovice jedou 2020

Všechno bylo naplánováno, připraveno. Bohužel i hezké počasí si vzalo dovolenou, a tak bylo nutné letošní akci Březovice jedou 2020 v daném termínu zrušit. Ale nezařekujte, máme už připravený nový termín a tentokrát to snad již klapne. Takže pokud máte v sobotu 22. srpna čas rádi vás uvidíme na startu. Rád bych touto cestou poděkoval všem, kteří nelitovali námahy ani času a zapojili se do příprav a organizování této zdraví prospěšné akce.

Václav Ginzl

NÁHRADNÍ TERMÍN

Březovice jedou! 2020

Obec Březovice pořádá pro všechny příznivce cykloturistiky

V. ročník akce Březovice jedou!

22. 8. 2020

Trasa pro dospělé cca 50 km

Trasa pro děti cca 30 km

Prezentace: 8:30 hod

Start: 9:30 hod (od pohostinství Březovice)

Cíl: sportovní hřiště (posezení – nejen pro účastníky cyklo-akce)

Startovné: 90 Kč – pro dospělé

30 Kč – pro děti

Závod není pojištěn, účast na vlastní nebezpečí! Na akci budou pořizovány fotografie.

NÁHRADNÍ TERMÍN

Podzimní výstava

S lítostí vám musím oznámit, že podzimní výstava se letos konat nebude. Číslo o nákaze dost kolísají a přeci jen na výstavu chodí lidé staršího až pokročilého věku, a tak už jen z ohledu k nim a k jejich zdraví jsme se rozhodli k tomuto kroku. Nikdo neví, co bude po prázdninách, až se lidé vrátí z dovolených. Doufejme že, nebude hrozit žádná další pandemie. Už od jara obvolávám různé vystavovatele a vystupující, a i oni sami mi říkají že podobných podzimních akcí už bylo zrušeno víc. Pevně věřím, že se podaří výstavu obnovit v dalším roce a že se s vámi všemi na ní sejdem.

Václav Ginzl

Jak se vyrovnáváte se strachem?

Myslím, že v poslední době jsme si každý užili strachu více než dost. Na tohle téma mně zaujal článek mého známého Mariana Bradáče a já jej s jeho svolením a se svolením Zpravodaje plzeňské diecéze 6/2020 nabízím k přečtení i vám.

Strach bychom neměli odhánět, zamezovat mu, aby se v našem nitru projevil. Jedná se o prastarou emoci snad z dob, kdy Eva a Adam okusili jablko poznání. Jejich prvotní bázeň následně po generace vyvolávala jak podněty psychologické (např. potřebu jednat, rychle přemýšlet ve stresové situaci), tak podněty fyziologické (zrychlený tep, přesun krve do svalů, sevření žaludku). Člověk je božím dílem, a proto ho Bůh i pro tyto mezní situace náležitě vybavil. Navíc nám dary Ducha Svatého umožňují podívat se na věci v širším měřítku, někdy je převést i do drsného vtipu. Smích a jistá míra bagatelizace často skutečnosti odlehčí. Dokážeme to, když se na chvíli zastavíme. Mnohdy zjistíme, že strach je zaměňován s obavou či nadcházejícími starostmi. Pod vlivem událostí se bojíme o pracovní místo, třeseme se před pádem ekonomiky, děsí nás růst bankovních poplatků a sazeb. Vnitřní nepokoj a tísnivý pocit má své důsledky v budoucnosti. Jenom příkladem uveďme, kolik dětí se nenarodí, kolik nemohoucích bude odloženo do sociálních ústavů, kolik proradností se odehraje na našem pracovišti. Nad tím vším zní současné „Hypotéka se neptá!“. Je přirozené, že jsme poplašení. Stejně jako dobrou náladu a skvělou atmosféru navzájem přebíráme i úzkosti a neklid. Snažme se však neztratit kontrolu sami nad sebou, myslet na zdravé a nepomíjivé věci, mít okolo sebe dobré přátele a známé, vytvářet trvalé hodnoty, těšit se z nich, sdílet radosti s ostatními. Jednoduše tak, jak nás církev a sbory ve svém křesťanském poslání učí. Strach a s ním spojené emoční spektrum nepřijímá logické argumenty, naopak ohýbá je a křiví podle potřeby. Objasňuje to situace, kdy my sami jsme sloužili zlu nebo ho konali. Vzpomínky na tyto události vyvolávají nelibé pocity. Myslím si, že strach není hříchem, je spíše jeho soupeřem a jeho následkem. Setkáváme se s tím v gerontologické a paliativní péči, kdy klienti úpěnlivě tají některé události ze svého života, hromadí bezvýznamné věci a lpí na nich, svírá je svědomí. Přitom často stačí otevřít se, uklidit si své vnitřní já, požádat o odpuštění. Slovo strach pochází z indoevropského strok – so ve významu strnutí. Ustrneme, když se dozvíme, že se stalo něco hrozného našim milovaným, blízkým, známým. Strach je projevem lásky k bližnímu. Ptáme se, telefonujeme, staráme se. Z lásky a náklonnosti pak říkáme: „Měli jsme o tebe strach...“

Marian Bradáč

Vzácné ptačí hlasy?

Když už člověk sedí doma a nikam nemůže, potěší ho večer ptačí koncertování. Letos mi pod okny celý květen koncertoval **slavík obecný** (*Luscinia megarhynchos*), člověk by ani neřekl, co se v jeho malém tělíčku skrývá za mohutný hlas. Vydržel prozpěvovat od 22:30 zhruba tak do 3:30. Jak nám moudrá kniha povídá, tak slavík je pták velikosti vrabce (délka těla 15-16,5 cm). Svrchu je hnědý s rezavočerveným kostřecem a ocasem, spodní část těla má šedobéžovou s o něco světlejším hrdlem. Nad okem se táhne nevýrazný světlý proužek. Pohlaví se zbarvením nijak neliší. Od velmi podobného slavíka tmavého jej v terénu mnohdy nelze odlišit; má o něco červenější ocas a spodní část hrdla a hrudi bez zřetelného vlnkování. Liší se hlavně zpěvem. Zpívá ve dne i v noci obvykle dobře skrytý v husté vegetaci. Má neobyčejně bohatý hlasový fond. Při svém zpěvu střídá flétnové tóny, vydává silný tlukot, hvízdá i kloktá. Je to druh s evropským typem rozšíření,

sahajícím od jihozápadní Evropy a Britských ostrovů po Kazachstán a západní Mongolsko. Malá izolovaná populace žije také v severozápadní Africe. Je to tažný pták, který zimuje

v tropické Africe. Žije v lesích a hájích s bohatým podrostem, také v zahradách a sadech. V České republice hnízdí na většině území do 600 m n. m. Po výrazném poklesu početnosti v první polovině 20. století se od 50. let začal opět šířit a osídlovat i oblasti, kde nebyl nikdy předtím zaznamenán. Přílet na naše území připadá na duben až květen, odlet na srpen až září.

Slavík je monogamní druh, hnízdí jednotlivě. Samci se na hnízdiště vrací o něco dříve než samice, ale zpívat začínají až po několika dnech. Hnízdo staví samotná samice dobře skryté na zemi v keřích, a často jej vystýlá suchým dubovým listím. Hnízdí 1x ročně; ve snůšce je 4-5 (2-6) nejčastěji tmavě zelenohnědých, hustě hnědě skvrnitých vajec o velikosti 21,03 x 16,10 mm. Inkubace trvá 12-14 dnů, sedí pouze samice. Mláďata krmí zpočátku samotná samice, která také přebírá potravu přinášenou samcem, později oba rodiče. Hnízdo opouští po 11 dnech a vzletnosti dosahují ve věku 14 dnů. Rodina se rozpadá po dalších 10-14 dnech. Nejvyšší věk v přírodě je 8 let, v zajetí dokonce 27 let. Živí se zejména hmyzem a pavouky, příležitostně i členovci a drobnými měkkýši. Před odletem na zimoviště jsou v potravě v malém.

Dalším ptačím hlasem, který byl v podvečer a celou noc slyšet by hlas **chrástala polního** (*Crex crex*). Bylo to takové charakteristické chrást chrást nebo krex krex. Byly zde slyšet nejméně dva hlasy, zda to byl párek nebo dva kohoutci volající na svou slepičku se mi nepovedlo zjistit, neboť chrástal je velice opatrný. Bohužel, tady u nás se zdrželi jen krátce. Doufám jen, že se jím před traktorem a sekačkou povedlo odletět včas a jsem zvědavý, zda se ještě vrátí. Nahlédnutím do moudré knihy zjistíme, že chrástal je menší než koroptev, štíhlý. Celkové zbarvení je šedavě žlutohnědé, svrchu černě skvrnitě, s kaštanově hnědými křídly a boky, které jsou navíc světle příčně proužkované, modrošedým očním proužkem a šedou stranou hrudi (u samice méně nápadnou). Zobák je hnědý s tmavou špičkou, nohy světle masové. Hnízdí v rozmezí od západní Evropy po střední Asii. Tažný pták, evropské ptáky zimují hlavně v subsaharské Africe. Přílet na naše území probíhá hlavně v květnu, odlet od září do října. V České republice hnízdí roztroušeně na celém území, hlavně ve vyšších polohách. Po dočasném ústupu a úbytku počtů se opět rozšiřuje. Je zvláště chráněný jako silně ohrožený druh. Hnízdí na vlhkých loukách, ale také na loukách s vysokým porostem a pastvinách. V potravě převládá živočišná složka, tvořená hlavně hmyzem, ale i červy, měkkýši a pavoukovci. Rostlinnou složku, zastoupenou zvláště na podzim, tvoří semena a zelené části rostlin.

Hnízdí 1x až 2x ročně. Samci zůstávají se samicemi pouze krátce (obvykle 7-10 dnů), poté je opouští a začínají hledat další samice, někdy i značně daleko od místa prvního hnízdění (jsou známy přesuny i na stovky kilometrů, např. ze Šumavy do západního Švýcarska). Veškerou hnízdní péči obstarává samice. Hnízdo je na zemi, snůška čítá 9-11 (7-13) zelenavých, nažloutle zelených až světle hnědožlutých, tmavě skvrnitých vajec o velikosti 36,7 x 26,4 mm. Inkubační doba trvá 16-19 dnů. Mláďata opouští hnízdo krátce po vylíhnutí a již po 3-4 dnech se krmí sama. V případě prvního hnízdění samici opouští už ve věku 12 dnů, vzletná jsou však po 5 týdnech a plné vyspělosti dosahují až ve stáří 7-8 týdnů. Chrástal polní patří v celé Evropě k silně ubývajícím druhům. Je ohrožován zejména vyžínáním lučních porostů. Vzhledem k tomu, že se od 90. let 20. století využívá tráva spíše pro výrobu siláže než sena, louky se kosí již v červnu, kdy chrástalové hnízdí. Zvláště nebezpečné je, pokud žací stroj objíždí louku od krajů do středu po spirále. Chrástalové neodletí, ale hledají úkryt v husté trávě uprostřed louky, kde je nakonec usmrtí nebo poraní žací lišty. Pokud se odhodlají vyběhnout na pokosenou louku, stávají se snadnou kořistí dravců a vran. Při kosení jsou často zničena také hnízda chrástalů s vejci. Chrástal polní je silně ohrožený druh.

Zdeněk Volák

Z pera žáků poškoláků

Když už budou ty prázdniny, pobavme se perličkami ze školních sešitů.

Jedlé houby se sbírají a ty jedovaté čekají na smrt.

Jedovaté houby poznáme tak, že když je sníme, umřeme.

Včela dává lidem med, vosk a žihadla.

Mrkev je dobrá na zhubnutí, zelí k masu.

Grošák je něco, na co se dá někdy i sednout.

Kráva mužského pohlaví se nazývá vůl, volů nyní ubývá, ale budou vždycky.

Děda hází kohoutovi zrní a vesele kokrhá.

V lese jsme zabloudili a chodili dokola, takže se potvrdilo, že země je kulatá.

Savci, kteří se živí hmyzem se nazývají ptáci.

Nejlepší umělé hnojivo je čerstvý hnůj.

Muškatové víno není dobré, protože je samá muška.

Vinná réva se pěstuje odedávna, protože žízeň byla vždycky.

Maminka toho moc nenamluví, ale říká to pořád.

Tatínkovi na zahrádce nejvíc vyrostl účet za vodu.

Měli jsme na zahrádce ředkvičky, ale protože jsme je nezalévali tak jsme je neměli.

Maminka je na to, aby tatínkovi poradila, jak má okopávat.

Mravenec má takový jed, že když štípne je to peklo.

Hovězí maso se dá nejlépe uchovat, když necháme vola naživu.

Mezi přirozená hnojiva patří hnůj, močůvka a kompot.

Zdeněk Volák

Slavík a růže

Miloslava Měšťáková

Ten příběh se lehce z pera odvíjí,
Zmínit se o něm třeba jen krátce,
s dětmi svými v daleké žil Indii
kdys bohatý a moudrý vládce.

Květiny miloval, v zahradách držel hlídku,
prosil nebe o deštíček, prosil o rosu,
květný šepot znal, znal řeč skřítků,
všimal si krále květin ospalého lotosu.

Panovník znám moudrostí i silou,
přesto okouzlen byl novou kráskou,
daroval květům panenskou růži bílou,
k níž slavík zahořel velikou láskou.

Něžnému lotosu odňata byla sláva,
doufal, že jednou růže vzplaní,
bílá kráska není ta pravá,
pichlavé trny zajisté mnohého zraní.

Slavík pak k růži sklonil se prudce,
krůpěje krve zbarvily nevinný květ,
o trny zranil své tlukoucí srdce,
 pryč byla volnost, svobodný let.

Zapěl tak sladce horoucí kaskádou,
že ani básník nenašel by slova,
jak slunko, co v červánku pospíchá k západu,
je od těch dob i růže rudá, sametová.

Ten příběh z dávných dob se odvíjí,
lásky slavíka k růži se nemění,
snad bylo to jednou v daleké Indii,
zpěvný hlas a krása navždy jsou spojeni.